

LUPTĂTOR *în rugăciune*

Aprecieri pentru această carte

„*Luptător în rugăciune* te va ajuta să ai autoritate în rugăciunile tale și să fii ceea ce Dumnezeu te cheamă să fi.“

— *JAMYWHITAKER.ORG*

„Aceasta este una dintre cele mai bune cărți pe care le-am citit scrise de Stormie Omartian.“

— *GRACEFULLCOUNTRYDIVA.COM*

„Cartea lui Stormie Omartian m-a ajutat să privesc multe lucruri dintr-o perspectivă mai bună și cu siguranță a crescut respectul meu pentru războinicii rugăciunii și dragostea și devotamentul meu pentru rugăciune.“

— *MAUTOBEAPERSON.WORDPRESS.COM*

„Socotesc că *Luptător în rugăciune* este o adăugare minunată la arsenalul cărților despre rugăciune ale lui Omartian.“

— *CHRISTIANFICTIONADDICTION.BLOGSPOT.CA*

„...această carte oferă idei excelente pentru îmbunătățirea vieții tale de rugăciune, în timp ce te confrunți cu frământările zilei.“

— *IRENESCHRISTIANREVIEWS.BLOGSPOT.COM*

„Sunt sigur că acum voi avea o înțelegere mai profundă în timpul rugăciunilor mele, deoarece Stormie și-a luat timp să împărtășească aceste lucruri cu noi.“

— *DAILYSEEKINGHISPRESENCE.BLOGSPOT.COM*

„Stormie ne îndeamnă să înțelegem că suntem chemați să colaborăm cu Dumnezeu în rugăciune. «Atunci când Îl inviți pe Duhul Sfânt să te călăuzească, rugăciunile tale vor fi întotdeauna vii. Viața ta de rugăciune va continua să fie plină de emoție, simțindu-L pe El că te călăuzește.» Stormie ne reamintește să ne bazăm pe puterea lui Dumnezeu pentru a ne permite să ne alăturăm Lui în rugăciune, prin urmare e important nu doar să citim despre rugăciune, ci să ne și rugăm!“

— o cititoare fidelă a seriei *Puterea rugăciunii*, de Stormie Omartian

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

OMARTIAN, STORMIE

Luptător în rugăciune / Stormie Omartian. – Oradea: Scriptum, 2023

ISBN 978-606-031-179-9

LUPTĂTOR *în rugăciune*

*Puterea rugăciunii
în drumul tău către victorie*

STORMIE OMARTIAN

Editura Scriptum®
Oradea

De aceeași autoare,
la Editura Scriptum au mai apărut:

Luptător în rugăciune
Puterea rugăciunii de a învinge frica
Puterea rugăciunii unui bunic

Originally published in U.S.A. under the title
Prayer warrior
Copyright © 2013 by Stormie Omartian
Published by Harvest House Publishers
Eugene, Oregon 97408
www.harvesthousepublishers.com

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
Luptător în rugăciune
de Stormie Omartian

© 2023 Editura Scriptum®
str. Simion Bărnuțiu nr. 2, 410204 Oradea – Bihor
Tel./Fax/Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, citatele biblice în limba română sunt preluate din NTR – Noua Traducere în Limba Română. Celelalte citate biblice în limba română provin din: VDC – Versiunea Dumitru Cornilescu, BTF 2015 – Biblia Traducerea Fidela. Citate din traduceri ale Bibliei în limba engleză: NKJV – New King James Bible, NIV – New International Version.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN978-606-031-179-9

Tiparul executat în U.E.

*Cartea aceasta le este dedicată luptătorilor în rugăciune
de pe tot cuprinsul lumii,
mai cu seamă celor care au venit la mine,
pe oriunde am umblat, și mi-au șoptit:
„Și eu sunt un luptător în rugăciune.“*

*Vă știți voi care sunteți, însă nicicând nu veți ști
cât de mult mi-ați încălzit inima
și cât de recunoscătoare sunt că luptați
alături de mine pe metereze.*

Cuprins

1. Înțelege că este o luptă și că tu ești implicat în ea..... 11
2. Cunoaște-ți Comandantul și rămâi de partea Lui 31
3. Înțelege cine este adevăratul tău dușman..... 43
4. Nu te îndoii de autoritatea pe care o ai în rugăciune 63
5. Antrenează-te pentru a fi în cea mai bună formă 77
6. Îmbracă-ți armura în fiecare dimineață 97
7. Deprinde-te cu armele spirituale pentru a dobândi
pricepere în mânuirea lor 113
8. Intră în luptă conștient că vremea este scurtă 131
9. Identifică cel mai apropiat câmp de luptă 145
10. Ascultă ordinele Comandantului ca să te poți împotrivi
dușmanului 161
11. Privește la ce se întâmplă din perspectiva lui Dumnezeu 179
12. Rugăciuni pe care orice luptător în rugăciune
trebuie să le cunoască..... 201

*Copilașilor, voi sunteți din Dumnezeu
și i-ați învins,
pentru că Cel Ce este în voi este mai mare
decât cel ce este în lume.*

I IOAN 4:4

CAPITOLUL 1

Înțelege că este o luptă și că tu ești implicat în ea

Am trăit în California de Sud mai bine de patru decenii și am simțit pe pielea mea cele mai grave cutremure din perioada aceea. N-am reușit să mă obișnuiesc cu ele. Nimic nu mă speria mai tare decât cutremurele. Și asta deoarece se produceau pe neașteptate, fără niciun avertisment, și nu știai niciodată cât vor dura, cât de puternice vor fi și câte pagube vor provoca. Unele cutremure au fost atât de violente încât nici nu am mai apucat să ajung la ușă sau sub o masă rezistentă, așa cum am fost instruiți să facem. În momentul când se produce un cutremur atât de puternic, ai senzația că viața ta a scăpat de sub control. Nu știi dacă vei fi ucis, îngropat de viu sau rănit grav. Sau dacă vei scăpa viu și nevătămat, așa cum sperii.

Clădirile care au rămas în picioare în timpul acelor cutremure puternice aveau o temelie solidă și erau întărite și mai mult ca să reziste la zguduituri violente. Până la urmă, California a stabilit reguli specifice de construcție care garantează protecția clădirilor în caz de cutremur, așa că oamenii înțelepți își cam dau seama dacă locuiesc într-o clădire trainică sau nu.

Cele mai înspăimântătoare cutremure erau cele care se produceau în toiul nopții, în timp ce dormeai. Te trezeai brusc în beznă totală, fiindcă se întrerupea curentul și nu vedeai absolut nimic. Și dacă *nu* se

întrerupea curentul, tot nu puteai ajunge la întrerupător ca să aprinzi lumina în timp ce camera se zguduia violent, în cazul în care n-aveai o lanternă vârată sub pernă. Chiar și așa, a încerca să pui mâna pe lanternă putea fi un efort zădărnicit de magnitudinea cutremurului.

Cel mai grav cutremur prin care țin minte că am trecut s-a produs pe vremea când locuiam singură într-un apartament din Studio City, cu vedere spre bulevardul Laurel Canyon din Hollywood. S-a declanșat în toiul nopții, în timp ce dormeam buștean în dormitor. Locuiam la parterul clădirii de două etaje, un complex cu patru apartamente, construit înainte de stabilirea și implementarea noilor reguli de proiectare a clădirilor rezistente la cutremur. Cu toate că avea doar un etaj deasupra mea, știam că apartamentul meu se putea năruși sub greutatea lui. Dacă apartamentul de sus se prăbușea peste al meu, s-a zis cu mine. Cu ani în urmă, asistasem exact la o asemenea priveliște *după* declanșarea cutremurului, iar distrugerea de atunci mi-a rămas pentru veci întipărit în memorie.

În momentul în care a lovit acest cutremur, brusc, violent și asurzitor, am revăzut imaginile din trecut cât se poate de clar în minte. Am dat să ies din dormitor și să-mi croiesc drum prin holul scurt spre ușa ce dădea în camera de zi, fiindcă de acolo aveam cel puțin o șansă să ajung la ușa de la intrare și să dau buzna pe pajiște, departe de tot ce se putea prăbuși în timpul replicilor. Numai că în camera de zi erau prea multe ferestre, ca să nu mai pomenesc de ușa de la intrare în stil franțuzesc cu sticlă în partea de sus, ca să încerc să evadez în timp ce pământul trepida încă violent. M-am gândit că dacă aș putea ajunge cât mai aproape cu puțință de ușa de la intrare, fără să fiu lovită de cioburile de sticlă ce zburau în toate părțile, probabil că aș reuși să ies înainte să se prăbușească toată clădirea. Judecând după felul în care se zguduia apartamentul, prăbușirea clădirii părea iminentă.

În timp ce mă împleticeam pe holul îngust, izbindu-mă când de un perete, când de celălalt, mă loveam la fiecare pas când în umărul drept, când în umărul stâng. Dincolo de vuietul asurzitor al cutremurului și de zgâlțâitul clădirii, auzeam tacâmurile din bucătărie căzând din bufet și făcându-se cioburi pe gresie. Veiozele mele se ciocneau cu putere de pereți. Fiecare secundă pare o veșnicie când pământul și tot ce se află în jurul tău se clatină, mai cu seamă dacă te afli într-o

clădire care n-a fost construită pe o fundație solidă conform normelor de siguranță și protecție a clădirilor în caz de seisme.

N-aveam o relație personală cu Dumnezeu la vremea aceea, dar am încercat cu disperare să stabilesc una chiar în acel moment. Totuși, Dumnezeu părea hăt departe și foarte ocupat. Singurătatea și spaima deveniseră stilul meu de viață, ținând cont că am fost crescută de o mamă dezzechilibrată mintal la o fermă izolată din Wyoming, la kilometri distanță de cea mai apropiată localitate. Dar abuzul pe care-l înduram din partea ei și încuiatul în dulap ori de câte ori tata era plecat de acasă părea o nimica toată în comparație cu experiența acestui cutremur. În dulap măcar aveam speranță că voi ieși de acolo. Însă din cutremurul acesta nu credeam că voi scăpa cu viață și n-aveam la cine să *mă întorc* sau să *mă rog*.

Desigur că nu aveam nici acea pace pe care o găsești numai în Domnul în situațiile cumplite ale vieții. De fapt, nici nu știusem de așa ceva pe atunci.

Am scăpat din cutremurul acela fără leziuni serioase, dar în clipa în care cutremurul a încetat, mi-am luat geanta și cheile de la mașină și am plecat să stau la o prietenă înainte să înceapă replicile. Era mult prea periculos și înspăimântător să stau chiar și o clipă în plus acasă câtă vreme locuința putea să se prăbușească în orice moment.

Pe drum spre prietena mea, replicile au fost atât de puternice încât mașina mea fusese azvârlită dintr-o parte în alta a străzii de parcă ar fi fost o jucărie. Nici că se putea o plimbare mai nebunatică! Nu poți spune că ai trăit până n-ai condus o mașină în timp ce asfaltul se unduiește ca o foaie subțire purtată de vântul năprasnic sau se crapă formând cratere adânci în care riști să te prăbușești cu totul. Eram înnebunită de frică. Replicile pot fi la fel de îngrozitoare precum seismul în sine, mai cu seamă când știi că structura de rezistență a tuturor clădirilor din jurul tău a cam slăbit deja.

Am stat la prietena mea câteva zile, până când replicile au încetat. Apoi, de îndată ce mi-am făcut destul curaj să mă întorc ca să adun cioburile din apartamentul meu, mi-am împachetat lucrurile care nu se deterioraseră și m-am mutat. La scurt timp după aceea, m-am căsătorit doar ca să nu mă mai simt niciodată chiar atât de singură și îngrozită. Căsnicia n-a durat nici măcar doi ani. În al doilea an

de mariaj, m-am întors la Domnul, iar soțul meu n-a fost deloc încântat de alegerea mea și mi-a spus cât se poate de clar să nu mai rostesc niciodată numele lui Isus în casa lui. A fost ca și cum i-ar fi zis unui om însetat să nu mai îndrăznească să bea apă deloc. Pentru mine a fost ultima picătură care a umplut paharul căsniciei noastre nenorocite. După asta n-a mai existat cale de împăcare. M-am trezit din nou singură, însă pentru prima oară în viața mea, nu m-am mai simțit așa. Fusesem moartă, dar acum eram vie. Și găsisem un izvor de apă vie care nu seacă niciodată.

De-a lungul anilor care s-au scurs de atunci am ajuns să-mi dau seama că viața noastră spirituală seamănă foarte mult cu circumstanțele în care mă aflasem eu în timpul aceluia cutremur. Dacă nu ne clădim viața pe o temelie trainică, conform normelor de siguranță și protecție în caz de cutremur, n-avem cum să rămânem în picioare și nevătămați la zguduirile și tulburările ce se petrec *în noi și în jurul nostru*. Există cineva care să nu fi simțit asemenea zguduituri? Totul în lumea noastră pare marcat de instabilitate – vremea, guvernele, mediul înconjurător, serviciul, relațiile, sănătatea, căsnicia, copiii, mintea și sentimentele – lista poate continua la nesfârșit. Însă adevărul este că orice s-ar întâmpla cu *noi sau în jurul nostru*, putem fi mai stăpâni pe viețile noastre decât crede majoritatea. Nu trebuie decât să clădim pe o temelie trainică potrivit normelor specifice de siguranță.

Cum să așezi o temelie trainică

Întâi de toate, noi n-am fost sortiți să ne clădim viața de unii singuri. N-am fost destinați să ne luăm viața în propriile mâini pentru a o rândui după bunul plac. Viața noastră n-a fost menită să scape de sub control. Nici noi n-am fost creați ca să trăim cu frică. Dimpotrivă, toți am fost creați ca să fim sub stăpânirea lui *Dumnezeu*. Menirea noastră este să ne *predăm* viețile Domnului și să-L rugăm pe El să *ne transforme* după chipul și asemănarea Lui. Am fost creați să umblăm cu El în orice împrejurare și să ne bucurăm de pacea Lui care întrece orice pricepere. Se poate să ne clădim viața pe o asemenea temelie trainică încât orice s-ar întâmpla în jurul nostru, *noi să nu ne clătinăm*.

Și ca să nu ne clătinăm, viața noastră trebuie clădită pe Stâncă.

Scriptura spune: „Căci nimeni nu poate așeza o altă temelie decât cea care este pusă și care este Isus Cristos“ (1 Corinteni 3:11).

Isus a zis: „Vă voi arăta cu cine se aseamănă orice om care vine la Mine, aude cuvintele Mele și le face: este asemenea unui om care, atunci când a construit o casă, a săpat adânc și *i-a pus temelie pe stâncă*. Și când a venit șuvoiul de apă, râul a izbit în casa aceea dar *n-a putut s-o clatine, pentru că fusese zidită pe stâncă*“ (Luca 6:47-48, NIV).

Stânca cea tare este Isus. Prezența Lui influențează fiecare aspect al vieții tale.

Stânca cea tare este totodată Cuvântul lui Dumnezeu. Isus este numit Cuvântul vieții. Și asta fiindcă Isus *este* Cuvântul. Isus și Cuvântul Lui sunt indivizibili. Nu poți avea unul fără celălalt. Isus și Cuvântul Lui sunt temelie trainică pe care ne putem clădi și așeza viața.

Când Îl primim pe Isus, El ne dă Duhul Lui Sfânt ca să locuiască în noi, pecetea care dovedește faptul că-I aparținem Lui. Duhul Sfânt ne dă putere să împlinim ceea ce ne învață Cuvântul. Prin Cuvânt, Dumnezeu ne schimbă și lucrează în adâncul inimilor noastre. Pentru a ne întări, asigura și sprijini. Isus – Cuvântul lui Dumnezeu – și Duhul Lui Sfânt în noi ne ajută să rămânem tari oricât de mult s-ar clătina, s-ar zgudui și s-ar nărui lucrurile din jurul nostru. (Mai multe detalii despre acest aspect în capitolul 2.)

Există un război în plină desfășurare

Dacă crezi în Isus și L-ai primit ca Mântuitor al tău, faci parte din Trupul lui Cristos. Asta înseamnă că ești angrenat în războiul spiritual dintre Dumnezeu și dușmanul Său. Chiar dacă nu L-ai primit încă pe Isus în viața ta, de război tot n-ai scăpat. Numai că nu ești conștient de lucrul acesta și, în consecință, nu poți controla nimic din ce ți se întâmplă. Poate ești lovit și rănit de proiectilele dușmanului sufletului tău și nici măcar nu-ți dai seama. Poate treci prin diferite probleme – boli sau accidente ce nu se mai termină, destrămarea căsniciei, dificultăți în relații, dificultăți la locul de muncă sau neajunsuri financiare, tulburări psihice, consecințele unor alegeri greșite, copii răzvrățiți – iarăși, lista poate continua la nesfârșit. Poate crezi că pur și simplu ai ghinion; dar nu-i ghinion. Ești prins în focul încrucișat al unui inamic pe care nici măcar nu știai că-l ai.

Și credincioșii pot fi prinși în focul inamicului, dar asta pentru că nu înțeleg faptul că se dă un război, iar ei sunt angrenați în el. Prea mulți credincioși sunt doborâți de dușmanul sufletelor lor și de viață, însă ei cred că toate lucrurile rele ce li se întâmplă au loc pentru că așa e viața. Așadar, nici măcar nu sunt implicați în mod activ în război, cu toate că sunt ținta consecințelor acestui război. Sunt atacați și răniți, ba chiar ajung infirmi fiindcă sunt complet neinstruiți în ce privește modul în care trebuie să lupte.

Dușmanul lui Dumnezeu este și dușmanul tău

Poate crezi că nu ești în război cu nimeni, însă nu trebuie să fii în război cu cineva, ca acel cineva să fie în război cu *tine*. Poate crezi că nu există niciun dușman spiritual și, prin urmare, nu ești în război cu el, dar adevărul este că indiferent ce crezi, ai un dușman care ți se opune mereu. Una dintre șiretlicurile sale preferate este să te convingă că nu există și, în consecință, nu este o amenințare pentru tine. El este un maestru al deghizărilor. Se preface chiar și într-un înger de lumină. Închipuie-ți în ce măsură te poate înșela, dacă nu ești în stare să identifici un fals.

Poate te gândești în sinea ta: *Nu vreau să mă gândesc sau să vorbesc despre dușman*. Nici eu. Și nici nu trebuie... prea mult. Dar am face bine să credem că el există și că este foarte hotărât să ne distrugă. Am face bine să înțelegem că dacă Dumnezeu are un plan pentru viețile noastre, și inamicul are planuri pentru noi. Iar planul lui este să fure, să înjunghie și să distrugă. Trebuie să înțelegem totodată că Dumnezeu ne-a oferit o cale de a stăpâni asupra dușmanului și a lucrărilor neroditoare ale întunericului în viețile noastre. Fiindcă dacă nu înțelegem lucrul acesta, dacă-l ignorăm pe inamic și ne prefacem că nu există, atunci planurile *sale* pot izbuti.

În calitate de credincios, ești deja implicat în războiul spiritual, fie că îți dai seama, că știi, că accepți sau recunoști lucrul acesta fie că nu. Poate crezi că unele dintre greutățile prin care treci tu sau alții, sau care sunt evidente în mersul lumii acesteia, sunt pură întâmplare sau ghinion, dar să știi că adevărul este mult mai sinistru decât atât. Ele sunt rezultatul uneltirilor unui dușman, iar el este dușmanul lui Dumnezeu și al copiilor lui Dumnezeu. Adică tu și cu mine. Poate

crezi că nu ești în război, dar ești. Poate crezi că nu trebuie să te implici în luptă, dar o faci. De prea multe ori, când oamenii se luptă în rugăciune ca să se facă voia Domnului într-o bătălie specifică, ei cred că o dată ce bătălia e câștigată, războiul s-a terminat. *Dar războiul nu se termină niciodată fiindcă dușmanul n-are nicio zi bună și niciun pic de milă față de tine.*

Oricât ai nega această realitate, ea nu dispăre în neant. Și într-o bună zi descoperi că ți se întâmplă *ție* lucruri rele, lucruri care te zguduie și îți afectează grav viața, iar tu nu ești pregătit să faci nimic în privința lor.

Modul în care te raportezi la dușmanul sufletului tău determină ce plan se duce la îndeplinire în viața ta: al dușmanului sau al lui Dumnezeu?!

Majoritatea credincioșilor își dau seama că au un dușman. Au citit Scriptura și sunt conștienți de aspectul acesta. Iar ei se roagă ca voia lui Dumnezeu să se facă. Numai că sunt multe lupte în viață, iar Dumnezeu ne cheamă pe toți cei care credem în El să mergem la luptă în calitate de luptători în rugăciune pentru Împărăția Lui. Nu doar pe câțiva aleși. Nu doar pe cei mai spirituali. Nu doar pe cei cărora le place să se roage sau n-au altceva de făcut. El îi cheamă pe *toți* credincioșii să fie activi în războiul spiritual. Ai putea spune că te-ai născut din nou în armata lui Dumnezeu.

Nu-ți poți permite luxul de a crede în mod nesăbuit că: „*Dacă nu admit faptul că am un dușman, atunci nu va trebui să intru în luptă cu el în niciun fel. Pot să rămân complet neutru.*“ Dacă așa crezi, dă-mi voie să-ți spun cu toată amabilitatea și dragostea: *Visezi! Trăiești într-o lume imaginară!* Inamicul are un plan pentru viața ta, la fel și Dumnezeu. Care plan vrei să izbândească? Dumnezeu te-a înzestrat cu voință liberă și îți dă dreptul să alegi voia *Lui* în viața ta. Inamicului nu-i pasă nici cât negru sub unghie de voința ta liberă atâta timp cât te poate influența să o pui în slujba planului său de a te distruge. Cunosc oameni care cred că dacă nu recunosc existența inamicului – și mai ales dacă nu acceptă faptul că dușmanul lui Dumnezeu este și dușmanul *lor* – atunci nu vor fi niciodată atrași în vreo bătălie, darămite într-un război. Dar cei care tăgăduiesc războiul, care refuză să-l vadă și-l ignore sau fug de el sunt sortiți să-l piardă.

Dă-mi voie să repet ce-am spus.

Adevărul este că noi suntem angrenați deja într-un război. Războiul nu se termină niciodată până nu plecăm la Domnul. Bine-ar fi să ne ridicăm și să luptăm așa cum vrea Dumnezeu.

Am citit toată Biblia de mai multe ori și știu cum se termină povestea. În războiul dintre Dumnezeu și dușmanul Său, Dumnezeu învinge. Acest război nu este ca cel pământesc în care oamenii nădăjduiesc și se roagă ca ei să învingă. În acest război, noi suntem biruitori asupra dușmanului, însă tot trebuie să luptăm în fiecare bătălie ca să putem vedea victoria materializându-se.

Fiecare bătălie se dă în rugăciune.

Rugăciunea este adevărata bătălie.

În timpul Primului Război Mondial pretutindeni erau lipite afișe cu un bărbat îmbrăcat în culorile steagului american arătând cu degetul direct spre cel care se uita la afiș. Pe afiș scria: „Unchiul Sam te vrea.“ Unchiul Sam – însemnând Statele Unite ale Americii – voia bărbați și femei care să lupte în război. În mintea ta ar trebui să-ți imaginezi un afiș similar în care să fie înfățișat Isus cu privirea și degetul ațintite spre tine, zicându-ți: „Dumnezeu Tatăl te vrea.“ Dumnezeu te vrea să lupti în armata Lui. Vei răspunde chemării Sale?

Nu trebuie să-ți fie teamă de terminologia militară. N-ai niciun motiv să te temi de cuvinte precum „luptător“, „luptă“, „arme“ sau „război“. Războiul de care vorbesc este unul spiritual. Și este la fel de real precum războaiele care se dau astăzi pe pământ. Numai că în acest război spiritual, bătălia se dă pe genunchi. Nu-i un lucru de speriat. Armata lui Dumnezeu este singura în care poți fi detașat fără să trebuiască de fapt să te deplasezi undeva. În clipa în care spui: „Contează pe mine, Doamne. Vreau să mă alătur celorlalți luptători în rugăciune care vor să vadă împlinirea voii Tale pe pământ“, ești practic în serviciu militar activ. Când Dumnezeu îți pune o persoană, un grup, un cartier, un oraș sau o țară străină pe inimă, El te leagă de ei prin Duhul ca să poți mijloci pentru ei. Devii luptător activ în rugăciune în clipa în care îți exprimi în cuvinte sentimentele sincere și le aduci la cunoștința lui Dumnezeu. Inima ta va fi detașată ori încotro te va trimite Dumnezeu în rugăciune.

Inima unui luptător în rugăciune

Dacă ești o persoană care crede că n-are calitățile necesare unui luptător în rugăciune sau dacă te îngrijorează faptul că a fi luptător în rugăciune este o sarcină prea dificilă sau, dacă crezi că nu ai timp pentru așa ceva, dă-mi voie să îți pun câteva întrebări:

Îți pasă când îi vezi pe alții că suferă? Vrei să faci ceva ca să le alini suferința și simți că nu poți face îndeajuns? Dacă da, atunci ai inima unui luptător în rugăciune.

Recunoști că răul se răspândește în lume? Tânjești să găsești o cale de a opri această stricăciune în viețile oamenilor? Dacă da, atunci ai inima unui luptător în rugăciune.

Poți identifica vreo nedreptate în viața ta sau în viețile altora? Vezi că nedreptatea se înmulțește în aparență nestăvilită? Te necăjește asta și-ți dorești să poți schimba lucrurile într-un fel sau altul? Dacă da, atunci ai inima unui luptător în rugăciune.

Observi greșelile care se petrec în jurul tău și vrei să le îndrepti? Te îngrijorează faptul că observi ura devenind tot mai acerbă? Dacă da, atunci ai inima unui luptător în rugăciune.

Inima ți-e mereu împovărată în privința unei anumite persoane, lucru care te îngrijorează și nu știi de ce? Cunoști persoane care trec prin situații deosebit de dificile și vrei să-i ajuți cumva, dar nu știi cum? Dacă da, atunci ai inima unui luptător în rugăciune.

Observi oameni trecând prin situații dramatice și te simți neajutorat pentru că nu poți face nimic ca să le pui capăt? Îți dorești vreodată să poți face ceva ca să previi asemenea tragedii? Dacă da, atunci ai inima unui luptător în rugăciune.

Ești intristat în duhul tău când vezi indiferența crasă față de Dumnezeu și căile Lui? Ți-e milă de oamenii care nu recunosc că au nevoie de Domnul, dar te simți neputincios când e vorba să le influențezi viața în vreun fel? Dacă da, atunci ai inima unui luptător în rugăciune.

De fapt, dacă ai răspuns afirmativ la *oricare* dintre întrebările de până aici, atunci ai inima unui luptător în rugăciune. A deveni luptător în rugăciune *incepe* în inimă, uneori fără să fii conștient de lucrul acesta.

Un luptător în rugăciune are inima plină de compasiune față de cei aflați în suferință și în situații neplăcute și dorește să producă o schimbare.

Când te pui la dispoziția lui Dumnezeu pentru slujire în calitate de luptător în rugăciune, El îți va pune pe inimă anumite persoane sau situații pentru care dorește să te rogi. Nu trebuie să cauți tu nevoi pentru care să te rogi – decât dacă simți îndemnul să o faci – fiindcă nevoile acelea vor ajunge repede la cunoștința ta. De pildă, în adâncul inimii mă preocupă multe situații și persoane, la fel ca pe tine. În afară de rugăciunile în care mă lupt pentru propria-mi viață și viețile celor din familie, a prietenilor, vecinilor, colegilor de lucru și a anumitor persoane care știu că au nevoie de cineva care să-i susțină în rugăciune în privința situațiilor cu care se confruntă, mai sunt și alte probleme care mă împovărează mai mult decât toate cele amintite la un loc.

Bunăoară, nu pot suporta să le facă cineva rău copiilor. Nu pot suporta să aud că vreun copil a fost răpit, abuzat, molestat sau ucis. Așadar, ori de câte ori Dumnezeu îmi aduce o astfel de situație în minte, mă rog pentru protecția copiilor. Mă rog ca orice om care-i provoacă suferință vreunui copil în vreun fel sau altul să fie aruncat după gratii pe viață ca să nu mai poată face rău vreodată. Mă rog ca cei care abuzează fizic sau emoțional copii să fie dați pe față și prinși *înainte* să-și ducă planurile diabolice la împlinire. Mă rog în mod special ca persoanele implicate în salvarea acestor copii să poată să-i prindă pe acești abuzatori nelegiuți înainte să apuce să dea din nou lovitura. Am mărturisit înaintea lui Dumnezeu că sunt la dispoziția Lui prin slujba de mijlocitor și știu că, în mare măsură, El a pus cauza aceasta pe inima mea.

O altă cauză care apasă greu pe inima mea este traficul sexual. Nu pot concepe că există bărbați atât de haini și de lacomi încât să ia în captivitate băieți și fete ca mai apoi să-i vândă altor bărbați care îi abuzează, satisfăcându-și propriile pofte egoiste, scârboase și abominabile. Nicio ființă umană cumsecade care știe că se petrec astfel de lucruri nu poate spune că nu există rău în lume. În consecință, mă rog ca Dumnezeu să deschidă o portiță de scăpare pentru aceste victime tinere, punându-le la dispoziție oameni credincioși care să-i ajute să părăsească acest iad și să fie răscumparați așa cum numai Domnul poate să o facă. Mă rog pentru lucrătorii care se străduiesc să-i elibereze pe acești tineri să aibă parte de îndurarea lui Dumnezeu și de izbândă miraculoasă în lucrarea lor. Mă rog ca nelegiuții